NORAKSTS
Lieta Nr.A42622707
Lietvedības Nr.A1449-09/12

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā, 2009.gada 16.martā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnesis Dz.Melbārdis,

piedaloties pieteicējam *D.M.*, pieteicēja pilnvarotajiem pārstāvjiem *I.P.* un *A.P.*, un Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja pārstāvei Ilzei Draveniecei,

2009.gada 18.februārī Rīgā, Antonijas ielā 6, atklātā tiesas sēdē izskatot administratīvo lietu, kas ierosināta pēc *D.M.* pieteikuma par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka A.Loskutova 2007.gada 29.augusta lēmuma Nr.1/8338 administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 atcelšanu,

k o n s t a t ē j a :

[1] 2007.gada 26.septembrī Administratīvajā rajona tiesā saņemts *D.M.* (turpmāk – pieteicējs) pieteikums par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk – atbildētājs vai KNAB) 2007.gada 29.augusta lēmuma Nr.1/8338 administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 (turpmāk – Lēmums) atcelšanu. Ar Administratīvās rajona tiesas tiesneša 2007.gada 3.oktobra lēmumu pieteikums pieņemts un ierosināta administratīvā lieta.

[2] 2007.gada 13.jūnijā Valsts amatpersonu kontroles nodaļas galvenais speciālists A.Donskis sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.000242 par to, ka pieteicējs 2002.gada 2.septembrī, izdodot rīkojumu Nr.325-k par sava radinieka (dēla) *K.M.* pieņemšanu darbā un noslēdzot ar viņu darba līgumu Nr.685, kā arī 2004.gada 24.augustā noslēdzot līgumu par neapdzīvojamu telpu nomu ar sabiedrību ar ierobežotu atbildību (turpmāk – SIA) „MJAJ", kurā viņa radinieks (dēls) *J.M.* bija valdes loceklis ar 50% kapitāldaļām, nav ievērojis likuma „Par interešu konflikta novērošanu valsts amatpersonu darbībā" valsts amatpersonai 11.pantā pirmajā daļā noteiktos ierobežojumus, kā arī savienojot savu Rīgas valsts tehnikuma direktora amatu ar citiem amatiem – no 2004.gada 9.jūnija līdz 2005.gada 2.februārim ar SIA „Baltijas koledža" valdes locekļa amatu, no 2002.gada 21.janvāra līdz 2005.gada 14.martam ar akciju sabiedrības „Daugavas spēks" valdes locekļa amatu un no 2001.gada 1.marta līdz šim brīdim ar SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amatu un saņemot par neatļauta amata – SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amata pienākumu pildīšanu ienākumus, ir pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektajā daļā valsts amatpersonai noteiktos amatu savienošanas ierobežojumus un 9.pantā pirmajā daļā noteiktos ienākumu gūšanas ierobežojumus.

[2.1] 2007.gada 22.jūnijā KNAB saņēma pieteicēja iesniegumu ar lūgumu pārcelt lēmuma pieņemšanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 uz 2007.gada 27.jūniju.

[2.2] Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks J.Streļčenoks 2007.gada 27.jūnijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un pieņēma

lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30} pantu un sodīt ar naudas sodu 50 latu apmērā.

[2.3] 2007.gada 27.jūlijā KNAB saņēma pieteicēja sūdzību par Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks J.Streļčenoks 2007.gada 27.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84, kurā pieteicējs lūdz atcelt minēto lēmumu.

[2.4] 2007.gada 29.augustā KNAB priekšnieks izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.870/1-24/84 un pieņēma lēmumu Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2007.gada 27.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 atstāt negrozītu un pieteicēja sūdzību noraidīt.

[3] Nepiekrītot KNAB priekšnieka pieņemtajam lēmumam, pieteicējs to pārsūdzēja iesniedzot pieteikumu Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīts turpmāk minētais:

[3.1] Pieteicējs norāda, ka pieņemot lēmumu administratīvo pārkāpumu lietā, KNAM amatpersonas ir pieļāvušas virkni lēmumā noteikto materiālo un procesuālo tiesību normu pārkāpumus, kā arī nav pilnībā atspoguļojušas un analizējušas pieteicēja pievienotos dokumentus un sniegtos paskaidrojumus, kam ir būtiska nozīme administratīvo pārkāpumu lietā.

[3.2] Pieņemot lēmumu netika analizēts pieteicēja paskaidrojumos minētais fakts, ka ar 2006.gada 25.septembra Izglītības un zinātnes ministrijas rīkojumu pieteicējs ir atstādināts no Rīgas Valsts tehnikuma direktora amata pienākumu pildīšanas, nesaņemot darba samaksu. Pieteicējs uzskata, ka minētais fakts ir būtisks, lai varētu noteikt, vai iespējamais administratīvais pārkāpums ir ilgstošs, un vai tas jau ir beidzies. Šajā gadījumā pieteicējs vairs neesot Rīgas Valsts tehnikuma direktors un neatrodas iespējamā interešu konflikta situācijā.

[3.3] Neizprotama ir atbildētāja argumentācija par procesuālajiem termiņiem. Pieteicējs norāda, ka KNAB amatpersonas lietas apstākļus ir izmeklējušas vienpusīgi un paviršu un neievērojot LAPK noteiktos termiņus. Nav ievērots LAPK 238.^{1} panta pirmās daļas 1. pants, jo diennakts laikā pēc informācijas saņemšanas – vēlākais 2006.gada 13.oktobrī, bija jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāuzsāk lietvedība administratīvajā pārkāpuma lietā, tādējādi, procesuālie termiņi netika ievēroti un tika nokavēti vairāk par 7 mēnešiem, jo pēdējā vēstule par pieteicēja atrašanos iespējamā interešu konfliktā tika izsūtīta 2006.gada 10.oktobrī.

[3.4] Pēc KNAB amatpersonu tiesību normu interpretācijas izriet, ka termiņu administratīvo pārkāpumu lietā nav – termiņu tecējums sākas no „atklāšanas", tad, kad tiek sastādīts dienesta ziņojums, kas nav ierobežots ne ar vienu procesuālo termiņu.

Pieteicējs vērš tiesas uzmanību uz faktu, ka atsaukties uz Administratīvās rajona tiesas spriedumiem kā uz judikatūru ir visai nekorekti, jo ne vienmēr LR Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments pievienojas Administratīvās rajona tiesas paustajam viedoklim. Arī šajā gadījumā LR Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments 2007.gada 14.jūnija spriedumā lietā nr. SKA-280/2007 ir konstatējis, ka par pārkāpuma atklāšanas dienu Administratīvo lietu departamenta ieskatā ir uzskatāma diena, kurā kompetentā institūcija, tas ir, institūcija, kuras kompetencē ietilpst lietvedība lietās par noteiktajiem administratīvajiem pārkāpumiem, ir ieguvusi informāciju par attiecīgu pārkāpumu.

Tādējādi par iespējamā administratīvā pārkāpuma atklāšanu jāuzskata 2006.gada 13.oktobri.

[3.5] No KNAB 2006.gada 5.oktobra vēstules „Juridiskajai koledžai" ir redzams, ka KNAB amatpersonas nav vēlējušas noskaidrot, vai pieteicējs faktiski ir pildījis administratīvo darbu „Juridiskajā koledžā", vai arī aizvietojis kādu kolēģi un kaut uz laiku pildījis administratīvo darbu.

Pieteicējs vērš tiesas uzmanību uz apstākli, ka konsultanta amata aprakstā nav minēts, ka konsultantam ir jāaizvieto direktora vietnieks administratīvajā darbā. Iepazīstoties ar „Juridiskās koledžas" 2007.gada 5.jūlija atbildi Nr. 870/1-24/84 uz pieteicēja 2007.gada 27.jūnija iesniegumu, amata aprakstā, kas bija iesniegts KNAB, bija informācija, ka „atbilstoši amata aprakstam konsultants neaizvieto direktora vietnieku administratīvajā darbā, bet gan direktora vietnieks aizvieto konsultantu".

Bez tam, administratīvajā lietā nav neviena pierādījuma, ka „Juridiskā koledža" ir pieņēmusi rīkojumu, ar kuru pieteicējs būtu nozīmēts pildīt kādu administratīvo darbu, kā arī nav neviena lēmuma, kas atspoguļotu, ka pieteicējs būtu pieņēmis kādu administratīvo lēmumu.

[3.6] Saskaņā ar „Juridiskās koledžas" konsultanta amata aprakstu, pieteicēja darba pienākumi ir saistīti pamatā ar izglītības metodiskā darba plānošanu, jaunu mācību metožu ieviešanu, nodarbību metodoloģisko sagatavošanu par izglītības darba metodisko attīstību.

Metodika ir neatņemama pedagoģijas sastāvdaļa, tātad pieteicēja veiktie darba pienākumi ir tieši saistīti ar pedagoģisko un zinātnisko darbību nevis ar administratīvo darbu.

[3.7] Papildus pieteicējs paskaidro, ka Rīgas Valsts tehnikuma direktora amatu savienoja ar darbību SIA „Juridiskā koledža", kas ir izglītības iestāde, ar administratīvās nodaļas konsultanta amatu laika posmā no 2001.gada 1.marta līdz 2006.gada 25.septembrim pēc saskaņošanas ar darba devēju, tas ir ar LR Izglītības un zinātnes ministrijas valsts sekretāru, sakarā ar ko pieteicējs esot paļāvies, atbilstoši tiesiskās paļāvības principam, uz LR Izglītības un zinātnes ministrijas saskaņojumu, kā iestādes saskaņojumu Administratīvā procesa likuma izpratnē.

[4] Atbildētājs – Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs – rakstveida paskaidrojumā tiesai pieteikumu neatzīst un noraida kā nepamatotu. Paskaidrojumā norādīts tālāk minētais:

[4.1] Atbildētājs paskaidro, ka tā kā pieteicēja izdarītais pārkāpums tika atklāts 2007.gada 1.jūnijā, kad objektīvi un vispusīgi bija izvērtēta KNAB rīcībā esošā informācija par iespējamo pieteicēja likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" pārkāpumu un tika uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā. Atbildētājs uzskata, ka KNAB amatpersonas ir ievērojušas LAPK noteikto lietvedības kārtību administratīvā pārkāpuma lietās. Savukārt pieteicēja norādi par administratīvā pārkāpuma lietvedības kārtības neievērošanu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 uzskata par nepamatotu.

[4.2] Attiecībā par pieteikumā minēto, ka SIA „Juridiskā koledža" konsultanta amata aprakstā nav minēts, ka konsultantam ir jāaizvieto direktora vietnieks administratīvajā darbā, paskaidrojam, ka minētajam faktam lietā nav nozīmes, jo saistībā ar šo faktu pieteicējs netika saukts pie administratīvās atbildības.

[4.3] Pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektajā daļā valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu un minētā likuma 9.panta pirmajā daļā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu neievērošanu pēc LAPK 166. panta, proti, par to, ka pieteicējs no 2001.gada 1.marta līdz 2006.gada 25.septembrim

Rīgas Valsts tehnikuma direktora amatu savienoja ar SIA „Juridiskā koledža" administratīvās nodaļas konsultanta amatu un saņēma par neatļauta amata pienākumu pildīšanu ienākumus.

[4.4] Attiecībā par pieteikumā minēto, ka pieteicēja veiktie darba pienākumi SIA „Juridiskā koledža" ir tieši saistīti ar pedagoģisko nevis administratīvo darbu, paskaidrojam, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas 3.punktu valsts un pašvaldības iestāžu vadītajiem un viņu vietniekiem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar pedagoga, zinātnieka, ārsta un radošo darbu.

Saistībā ar pieteicēja veiktajiem amata pienākumiem SIA „Juridiskā koledža" 2007.gada 20.augustā tika pieņemts paskaidrojums no SIA „Juridiskā koledža" direktora T.Jundža, kurš paskaidroja, ka kopš SIA „Juridiskā koledža" izveidošanas pieteicējs ir sniedzis konsultācijas jautājumos, kas skar koledžas darbību, proti, par studiju procesa nodrošināšanai nepieciešamajiem dokumentiem, kārtību, kā īstenojams studiju process, Latvijas koledžu asociācijas izveidošanu un darbību, kā arī par augstākās izglītības darba organizāciju un studiju kvalitātes celšanu. Vienlaikus, pieteicējs esot regulāri konsultējis T.Jundzi un viņa vietniekus gan pedagoģijas, gan studiju programmas pilnveidošanas un attīstības jautājumos, kā arī zinātniski pētnieciskā darba jomā.

[4.5] Izvērtējot to, vai pieteicēja darbs konsultanta amatā būtu uzskatāms par darbu, kuru valsts amatpersonai ir atļauts savienot ar valsts amatpersonas darbu bez rakstveida atļaujas saņemšanas, KNAB konstatēja, ka Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks J.Streļčenoks pamatoti ņēma vērā pedagoga darba skaidrojumu, kas dots Izglītības likuma 1.panta 16.punktā. Par pedagoga darba veicējiem var uzskatīt visas tās personas, kuras piedalās personu izglītošanā un apmācībā, lai tās iegūtu attiecīgu izglītību vai paaugstinātu savu profesionālo kvalifikāciju izglītības iestāžu reģistrā reģistrētajā valsts, pašvaldību vai citu juridisko vai fizisko personu dibinātā izglītības iestādē, kuras uzdevums ir izglītības programmu īstenošana. Pedagoga darba veicēju pienākumos ir gatavot mācību programmas, vadīt lekcijas un nodarbības, studējošo patstāvīgo darbu, kā arī zinātnisko darbu, kas nav bijuši pieteicēja pienākumi SIA „Juridiska koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amatā.

Atbilstoši pieteicēja kā SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amata aprakstam, pieteicējs neīsteno nevienu no Izglītības likumā noteiktajiem programmu veidiem, ko apstiprina arī SIA „Juridiskā koledža" direktora T.Jundža paskaidrojumos minētais. Līdz ar to KNAB uzskata, ka pieteicēja sūdzībā norādītais apgalvojums, ka viņa veiktie darba pienākumi SIA „Juridiskā koledža" konsultanta amatā ir uzskatāmi par pedagoģisko darbu, nav pamatots.

[4.6] Atbildētājs uzskata, ka KNAB priekšnieks pamatoti un pareizi secinājis, ka pieteicēja darbs SIA „Juridiskā koledža" nav uzskatāms par pedagoga vai zinātnieka darbu likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas 3.punkta izpratnē un pieteicējs ir saucams pie administratīvās atbildības pēc LAPK $166.^{30}$ panta par likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektajā daļā valsts amatpersonai noteikto amatu savienošanas ierobežojumu un 9.panta pirmajā daļā noteikto ienākumu gūšanas ierobežojumu neievērošanu.

[4.7] Attiecībā par pieteikumā minēto, ka atbilstoši tiesiskās paļāvības principam pieteicējs paļāvās uz Izglītības un zinātnes ministrijas saskaņojumu kā iestādes

saskaņojumu Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo bija saņēmis atbilstošu darba devēja atļauju, atbildētājs paskaidro, ka saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas 4.punktu valsts un pašvaldības iestāžu vadītājiem un viņu vietniekiem ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar citu amatu valsts vai pašvaldības institūcijā, ja to savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā.

Ņemot vērā to, ka SIA „Juridiska koledža" kapitāla daļas nepieder ne pašvaldībai, ne valstij un tā neatbilst likuma „Par valsts un pašvaldību kapitāla daļām un kapitālsabiedrībām" valsts vai pašvaldības kapitālsabiedrības dotajai definīcijai, tā saskaņā ar minētā likuma 1.panta 6.punktu ir uzskatāma par privātu kapitālsabiedrību un amats minētajā kapitālsabiedrībā nav pielīdzināms amatam valsts vai pašvaldības institūcijā.

Līdz ar to atbildētājs uzskata, ka KNAB priekšnieks pamatoti ir konstatējis, ka pieteicējs vispār nevarēja savienot savu Rīgas Valsts tehnikuma direktora amatu ar SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amatu un rakstiskas atļaujas saņemšanas faktam no Izglītības un zinātnes ministrijas šajā lietā nav nozīmes.

[5] Tiesas sēdē pieteicēja pārstāvji uzturēja pieteikumu, pamatojoties uz pieteikumā minētajiem argumentiem.

Atbildētāja pārstāve pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā un paskaidrojumos tiesai ietvertajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[6] Tiesa, pārbaudot lietas materiālus un noklausoties administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[7] Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 103.pantā noteikts tiesas pienākums, izskatot administratīvo lietu, pārbaudīt iestādes izdota administratīvā akta tiesiskumu un lietderības apsvērumus iestādes rīcības brīvības ietvaros. Administratīvā akta tiesiskums tiek vērtēts, pārbaudot, vai iestāde, to izdodot, rīkojusies saskaņā ar materiālajām un procesuālajām normām. Lietderības apsvērumi tiek vērtēti, pārbaudot, vai administratīvais akts izdots pamatoti un vai tas pārlieku neierobežo personas intereses, samērojot tās ar sabiedrības interešu aizsardzību.

[8] Lietā konstatēti šādi faktiskie apstākļi:

[8.1] 2007.gada 13.jūnijā Valsts amatpersonu kontroles nodaļas galvenais speciālists A.Donskis sastādīja pieteicējam administratīvā pārkāpuma protokolu RD Nr.000242 *(lietas 74.-77.lapa (pielikums Nr.1)).*

[8.2] 2007.gada 27.jūnijā KNAB saņēma pieteicēja paskaidrojumus par administratīvo pārkāpumu lietu Nr.870/1-24/84 *(lietas 44.-46.lapa (pielikums Nr.1)).*

[8.3] Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieks J.Streļčenoks 2007.gada 27.jūnijā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu un pieņēma lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 166.^{30} pantu un sodīt ar naudas sodu 50 latu apmērā *(lietas 32.-43.lapa (pielikums Nr.1)).*

[8.4] 2007.gada 27.jūlijā KNAB saņēma pieteicēja sūdzību par Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka J.Streļčenoks 2007.gada

27.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84, kurā pieteicējs lūdz atcelt minēto lēmumu *(lietas 21.-24.lapa (pielikums Nr.1))*.

[8.5] 2007.gada 20.augustā tika pieņemts paskaidrojums no SIA „Juridiskā koledža" direktora T.Jundža *(lietas 27.-28.lapa (pielikums Nr.1))*.

[8.6] 2007.gada 29.augustā KNAB priekšnieks izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu Nr.870/1-24/84 un pieņēma lēmumu Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka 2007.gada 27.jūnija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 atstāt negrozītu un pieteicēja sūdzību noraidīt *(lietas 1.-18.lapa (pielikums Nr.1))*.

[9] Pieteicējs ir saukts pie administratīvās atbildības par LAPK 166.^{30} pantā paredzēto pārkāpumu. LAPK 166.^{30} pantā ir noteikts, ka par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā – uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

[10] Atbilstoši LAPK 9.panta pirmajai daļai par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība. Tātad, lai personas rīcību LAPK izpratnē atzītu par pārkāpumu, tai ir jābūt prettiesiskai.

[11] Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 272.pantu institūcijai, izskatot administratīvā pārkāpuma lietu, jānoskaidro, vai ir izdarīts administratīvais pārkāpums, vai attiecīgā persona ir vainīga tā izdarīšanā, vai šo personu var saukt pie administratīvās atbildības, vai ir atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi, vai ir nodarīts mantisks zaudējums, kā arī jānoskaidro citi apstākļi, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

[12] LAPK 239.panta 1.punkts noteic, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā jāizbeidz, ja nav bijis notikuma vai tajā nav administratīvā pārkāpuma sastāva. Līdz ar to, tiesa atzīst, ka administratīvo pārkāpumu lietās svarīgi ir konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu.

Administratīvā pārkāpuma sastāvu veido administratīvā pārkāpuma objekts, objektīvā puse, subjekts un subjektīvā puse. Ja kaut viena no administratīvā pārkāpuma sastāvu veidojošām pazīmēm iztrūkst, atzīstams, ka nodarījumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[13] Tiesas ieskatā vispirms ir jāpārbauda, vai konkrētajā gadījumā iztrūkst kāda no administratīvā pārkāpuma pazīmēm, kas paredzēta LAPK 166.^{30} pantā, un vai nav pamata pieņemt lēmumu par lietvedības izbeigšanu administratīvā pārkāpuma lietā.

LAPK 166.^{30} pantā ietvertā tiesību norma ir blanketa tiesību norma, proti, tās saturs ir nosakāms, vērtējot tiesību normas, kas regulē komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, valsts amatpersonas ienākumu gūšanas ierobežojumus un valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijās un noteic, kas konkrētajā gadījumā ir uzskatāms par likuma prasībām neatbilstošu. Minētā konkretizējums ir sniegts likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

Kā var konstatēt no Lēmuma, KNAB ir konstatējis, ka pieteicējs ir vairākkārtīgi pārkāpis likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" prasības, tomēr tikai par vienu epizodi, proti, par to, ka pieteicējs no 2001.gada 1.marta līdz

saukšanas pie administratīvās atbildības brīdim ir ieņēmis SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amatu un saņēmis par tā pildīšanu ienākumus, ir saucams pie administratīvās atbildības, jo attiecībā par citiem iespējamiem pārkāpumiem ir notecējis LAPK 37.panta pirmajā daļā noteiktais termiņš, tādējādi ir piemērojams LAPK 239.panta 7.punkts, kas nepieļauj lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā. Līdz ar to tiesai ir jākonstatē, vai pieteicējs paralēli darbam valsts iestādē ir pildījis likumā „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" neatļautu amatu.

Lietā nav strīda, ka pieteicējs ir valsts amatpersona – Rīgas Valsts tehnikuma direktors un paralēli valsts amatpersonas darbam Rīgas Valsts tehnikuma direktora amatam, kas atbilst likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 4. panta pirmās daļas 16.punktam, ir strādājis par konsultantu SIA „Juridiskā koledža" un par šo darbu ir saņēmis atalgojumu, ko apliecina lietas materiāli (lietas pielikuma 131.-153.lapa), kas ir aizliegts saskaņā ar šī likuma 9.panta pirmajā daļā minēto ienākumu gūšanas ierobežojumu.

Likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" (turpmāk tekstā – Likums) 6. pantā ir teikts, ka valsts amatpersonai ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu ar citu amatu, uzņēmuma līguma vai pilnvarojuma izpildi, ja šajā likumā vai citā normatīvajā aktā nav paredzēti valsts amatpersonas amata savienošanas ierobežojumi. Tas nozīmē, ka valsts amatpersonas amatu savienošana principā ir iespējama, bet ar Likumā noteiktiem ierobežojumiem. Saskaņā ar Likuma 7. panta piekto daļu valsts un pašvaldību iestāžu vadītājiem un viņu vietniekiem, valsts un pašvaldību kapitālsabiedrību valžu un padomju locekļiem, kā arī tādu kapitālsabiedrību valžu locekļiem, kurās valsts vai pašvaldības daļa pamatkapitālā atsevišķi vai kopumā pārsniedz 50 procentus, un kapitālsabiedrību padomju locekļiem, kuri pārstāv Latvijas valsts vai pašvaldības intereses kapitālsabiedrībā, ir atļauts savienot valsts amatpersonas amatu tikai ar:

1) amatu, kuru viņi ieņem saskaņā ar likumu, Ministru kabineta noteikumiem un rīkojumiem;

2) amatu sabiedriskajā, politiskajā vai reliģiskajā organizācijā;

3) pedagoga, zinātnieka, ārsta un radošo darbu;

4) citu amatu valsts vai pašvaldības institūcijā, ja to savienošana nerada interešu konfliktu un ir saņemta tās valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā.

No lietas materiāliem redzams, ka uz pieteicēju nav attiecināmi Likuma 7. panta piektās daļas 1., 2. un 4. punkta nosacījumi, bet strīds ir par to, vai pieteicēja SIA „Juridiskā koledža" pildītie Administratīvās nodaļas konsultanta amata pienākumi atbilst pedagoga vai zinātnieka darbam.

[14] LAPK 243. pants noteic, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt LAPK 244. pants noteic, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas. APL 154. pantā līdzīgi kā LAPK ir noteikts, ka tiesa novērtē pierādījumus pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatojas uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, kā arī vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, zinātnes atziņām un taisnības principiem. Saskaņā ar APL 154. panta trešo daļu tiesa spriedumā norāda,

kādēļ tā vienam pierādījumam devusi priekšroku salīdzinājumā ar citu pierādījumu un atzinusi vienu faktu par pierādītu, bet citu – par nepierādītu.

[15] Pieteicējs ir norādījis, ka SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amata pienākumi faktiski ietver sevī pedagoga un zinātnieka darbību, jo pieteicējs 2001. gada 1. martā ir uzsācis darbu SIA „Juridiskā koledža" kā konsultants, kura pienākumos ietilpst sniegt padomus pedagoģiskajos, zinātniskajos un pētniecības jautājumos. Pieteicējs ir norādījis, ka konsultantam ir jāpiedalās zinātniskās pētniecības darbā, t. sk. zinātniskās konferencēs, konsultantam ir jāsniedz padomi par pedagoģiskās meistarības attīstīšanu, radošās iniciatīvas virzību un atbalstīšanu, pašizglītošanās procesu. konsultanta pienākums ir sniegt padomus par izglītības metodiskā darba plānošanu, jaunu mācību metožu ieviešanu, nodarbību metodoloģisko sagatavošanu, par izglītības darba metodisko attīstību, t. sk. par metodisko pasākumu organizēšanu un jaunu mācību metožu ieviešanu; konsultantam ir pienākums regulāri sniegt padomus docētājiem par apmācības procesa metodiskajiem jautājumiem, profesionālās meistarības paaugstināšanu (skat. pieteicēja paskaidrojumus lietas pielikuma 63.lapa).

Atbildētājs savukārt ir norādījis, ka pieteicēja darbs konsultanta amatā būtu uzskatāms par darbu, kuru valsts amatpersonai ir atļauts savienot ar valsts amatpersonas darbu, ja tas atbilstu Izglītības likuma 1.panta 16.punktā dotajam pedagoga darba skaidrojumam, proti, par pedagoga darba veicējiem var uzskatīt visas tās personas, kuras piedalās personu izglītošanā un apmācībā, lai tās iegūtu attiecīgu izglītību vai paaugstinātu savu profesionālo kvalifikāciju izglītības iestāžu reģistrā reģistrētajā valsts, pašvaldību vai citu juridisko vai fizisko personu dibinātā izglītības iestādē, kuras uzdevums ir izglītības programmu īstenošana. Pedagoga darba veicēju pienākumos ir gatavot mācību programmas, vadīt lekcijas un nodarbības, studējošo patstāvīgo darbu, kā arī zinātnisko darbu, kas nav bijuši pieteicēja pienākumi SIA „Juridiska koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amatā.

[16] Tiesa, izvērtējot lietā esošos pierādījumus, dod priekšroku atbildētāja konstatētajam turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[16.1] Tiesa, principā uzskatot atbildētāja konstatēto par pamatotu, proti, lai izvērtētu, vai pieteicējs ir veicis pedagoga darbu, ir jāņem vērā Izglītības likuma 1.panta 16.punktā doto pedagoga darba skaidrojums, tomēr norāda, ka pedagoga jēdziens nav tverams tik šauri kā tas ir definēts Izglītības likumā. Izglītības likumā pedagoga jēdziens ir saistīts vienīgi ar izglītības iestāžu funkciju realizāciju un attiecas uz šajā likumā noteikto. Ja visos gadījumos saistībā ar Likuma prasību izpildi tiktu piemērots šis skaidrojums, par pretlikumīgu varētu tikt atzīta arī valsts amatpersonu pedagoģiska rakstura darbība, kas saistīta ar lekciju lasīšanu un semināru vadīšanu personām, kas paaugstina savu profesionālo kvalifikāciju, vai lekcijām vienkāršiem interesentiem par tematiem, kurus profesionāli pārzina attiecīgā valsts amatpersona, bet šis izglītojošais darbs nav saistīts ar personu apmācību konkrētu izglītības programmu ietvaros. Tiesas ieskatā šāds tvērums nepamatoti izslēdz lielu pedagoģiskās darbības sfēru, piemēram, neformālo izglītību, proti, ārpus formālās izglītības organizēta interesēm un pieprasījumam atbilstoša izglītojošu darbību (Izglītības likuma 1.panta 14^1.punkts), pašizglītība - ārpus izglītības iestādes iegūtu izglītību (Izglītības likuma 1.panta 16.punkts), pieaugušo izglītību - personu izglītošanas procesu, kas cilvēka mūža garumā nodrošina personības attīstību un konkurētspēju darba tirgū (Izglītības likuma 1.panta 17.punkts un 46. panta ceturtā daļa). Arī šo izglītības veidu realizācijai nepieciešama pedagoga līdzdarbība, bet visi šie veidi ir saistīti ar apmācības procesu – fizisku personu

mācīšanu. Līdz ar to tiesa atzīst, ka termins „pedagoga darbs" ir vērtējams plašāk nekā tas ir definēts Izglītības likumā, un katrā konkrētā gadījumā ir nepieciešams atklātu tā saturu, vērtējot, kādas tad ir personas konkrēti realizētās funkcijas.

2001. gada 1. martā starp SIA „Juridiskā koledža" un pieteicēju noslēgts darba līguma 1. punkts noteic, ka pieteicējs tiek pieņemts darbā SIA „Juridiskā koledža" par konsultantu, savukārt 4. punktā ir noteikts, ka darbinieks veic darbus atbilstoši savam ieņemamajam amatam (lietas pielikuma 131.lapa). No SIA „Juridiskā koledža" Administratīvās nodaļas konsultanta amata apraksta (lietas pielikuma 132. un 133.lapa) ir redzams, ka pieteicēja kā konsultanta pienākumos ietilpst padomu sniegšana par izglītības iestādei nepieciešamiem jautājumiem, tostarp arī jautājumos par mācību procesa organizēšanu un uzlabošanu, jaunu mācību metožu ieviešanu, kā arī informēšanu par aktuālajiem pedagoģiskajiem, zinātniskajiem un pētniecības jautājumiem izglītības jomā. Neviena no amata aprakstā minētajām funkcijām tiesas ieskatā neatbilst pedagoģiskā darba saturam, proti, nav konstatējams, ka pieteicējs ir veicis konkrētu fizisku personu, kas paaugstina savu kvalifikāciju, apmācību. Jau no paša amata apraksta redzams, ka pieteicējs ir darbojies vienīgi kā padomdevējs, pie kam padomi saskaņā ar Darba līgumu tiek sniegti juridiskai personai, nevis konkrētam fizisko personu – apmācāmo lokam.

Tiesas ieskatā nav pamatota arī pieteicēja norāde, ka viņš ir piedalījies mācību metodiku izstrādē, kas atbilstoši Izglītības likumam ir vērtējama ka pedagoģiska darbība. No amata apraksta neizriet, ka mācību metodiskas izstrāde ietilptu pieteicēja funkcijās. Bez tam tiesas ieskatā mācību metodikas izstrāde pati par sevi nav uzskatāma par pedagoģisku darbību, jo pamatkritērijs šādas darbības atzīšanai par pedagoģisku darbību ir personu apmācība, savukārt mācību metodikas izstrāde var būt vienīgi kā nepieciešamais līdzeklis šī mērķa sasniegšanai. Tas nozīmē, ja iztrūkst procesa galvenās sastāvdaļas – apmācības, tad mācību metodikas sagatavošana viena pati nav atzīstama par pedagoģisku darbību.

Tas, ka pieteicējs, strādājot SIA „Juridiskā koledža", nav veicis tiešu pedagoģisko darbu apstiprina arī SIA „Juridiskā koledža" direktora T.Jundža paskaidrojumā KNAB minētais (lietas pielikuma 27., 28.lapa). No šī paskaidrojuma ir redzams, ka pieteicējs ir veicis konsultatīvo darbu, bet nav piedalījies tiešā mācību procesa darbā, t. i., nav veicis pedagoģisko darbu.

Tiesa pretēji pieteicēja norādītajam uzskata, ka arī tas apstāklis, ka zinātniskā konsultanta amats SIA „Juridiskā koledža" struktūrā (lietas pielikuma 31.lapa) atrodas administratīvās daļas sastāvā nevis mācību un studiju daļas sastāvā, norāda uz konsultatīva rakstura funkcijām šajā mācību iestādē, nevis piedalīšanos mācību procesā, proti, konsultanta pamatfunkcija ir sniegt konsultācijas pašai SIA „Juridiskā koledža" organizatoriskā procesa nodrošināšanai nevis studentu mācīšana. Ja pieņemtu par pareizu pieteicēja argumentu par to, ka konsultatīvā darbība ir saistīta ar pedagoģiju, tad tiesas ieskatā varētu nonākt pie diezgan absurda secinājuma, ka arī fiziska persona vai juridiska firma, kas sniedz konsultācijas citai juridiskai personai uz līguma pamata, piemēram, grāmatvedības jautājumos, veic pedagoģisko darbību.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka KNAB pareizi ir konstatējis, ka pieteicēja darba pienākumi SIA „Juridiskā koledža" konsultanta amatā nav uzskatāmi par pedagoģisko darbu.

[16.2] Attiecībā par to, vai pieteicēja darbību SIA „Juridiskā koledža" konsultanta amatā var uzskatīt par zinātnisku darbību tiesa konstatē, ka saskaņā ar Zinātniskās darbības likuma 1. panta 4. punktu zinātniskā darbība ir radoša darbība, kas ietver zinātni, pētniecību un inovācijas, savukārt zinātne ir intelektuālās darbības sfēra, kurā ar teorētiskām vai eksperimentālām metodēm tiek iegūtas un apkopotas zināšanas par dabā un sabiedrībā pastāvošajām likumsakarībām (3.punkts), pētniecība ir mērķtiecīga darbība ar zinātnes metodēm iegūto faktu, teoriju un dabas likumu izmantošanai jaunu produktu, procesu un metožu radīšanā vai pilnveidošanā (2.punkts), visbeidzot inovācija ir jaunu zinātniskās, tehniskās, sociālās, kultūras vai citas jomas ideju, izstrādņu un tehnoloģiju īstenošana produktā vai pakalpojumā (1.punkts). Zinātne šī likuma izpratnē ir intelektuālās darbības sfēra ar mērķi iegūt un apkopot jaunas zināšanas, kas rezultējas zinātniskā darbā, inovācija ir vērsta tieši uz jaunu produktu radīšana, bet pētniecība ir darbība faktu, teoriju un dabas likumu izmantošanai jaunu produktu, procesu un metožu radīšanā vai pilnveidošanā. Kā var redzēt no šiem formulējumiem, gan zinātnē, gan inovācijā ir jābūt konkrētam gala rezultātam – zinātniskam pētījumam vai jaunam produktam. No pieteicēja amata apraksta neizriet, ka pieteicējam būtu jāizstrādā konkrēts zinātniska rakstura gala produkts, pieteicējs arī nav iesniedzis pierādījumus, ka tāds būtu reāli izstrādāts. Uz pieteicēja darbību SIA „Juridiskā koledža" nevar attiecināt arī Zinātniskās darbības likumā noteiktā pētnieciskā rakstura darbību, jo pētniecība pati par sevi nevar būt atrauta no zinātniskās darbības, kā tas arī ir definēts Zinātniskās darbības likuma 1. panta 4. punktā. Tādējādi tiesa uzskata, ka pieteicēja darbu SIA „Juridiskā koledža", kas saistīts ar konsultāciju sniegšanu, nevar uzskatīt par zinātnieka darbu atbilstoši Zinātniskās darbības likumā definētajam, līdz ar to arī par zinātnieka darbu atbilstoši likumam „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā".

Vadoties no minētā, tiesa uzskata, ka KNAB pareizi ir konstatējis, ka pieteicēja darba pienākumi SIA „Juridiskā koledža" konsultanta amatā nav uzskatāmi par zinātnieka darbu.

[16.3] Pieteicējs ir norādījis, ka atbilstoši tiesiskās paļāvības principam pieteicējs paļāvās uz Izglītības un zinātnes ministrijas saskaņojumu kā iestādes saskaņojumu Administratīvā procesa likuma izpratnē, jo bija saņēmis atbilstošu darba devēja atļauju savienot attiecīgus amatus.

Tiesa ieskatā atbildētājs ir pareizi konstatējis, ka šajā gadījumā šim apstāklim nav nozīmes, jo saskaņā ar likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 7.panta piektās daļas 4.punktu valsts amatpersonas vai koleģiālās institūcijas rakstveida atļauja, kura attiecīgo personu iecēlusi, ievēlējusi vai apstiprinājusi amatā ir nepieciešama tikai tādā gadījumā, ja amats tiek savienots ar citu amatu valsts vai pašvaldības institūcijā. Šāda atļauja nemaz nav vajadzīga, ja valsts amatpersona savieno darbu ar Likuma 7. panta piektās daļas 3. punktā noteikto darbību. Tas, ka pieteicējs, nezinot attiecīgo Likuma normu, katru gadu ir prasījis atļauju amatu savienošanai, un LR Izglītības un zinātnes ministrijas amatpersonas, iespējams arī nezināšanas dēļ, ir piekritušas, ka pieteicējs veic šādu amatu savienošanu, nevar būt par pamatu, lai rastos tiesiskā paļāvība, jo šāda saskaņojuma nepieciešamību neparedz Likums.

[17] Pieteicējs ir norādījis, ka viņu nevarēja sodīt, jo atbildētājs nav savlaicīgi izpildījis visas LAPK noteiktās procesuālās prasības, līdz ar to ir konstatējams, ka ir iestājušies LAPK 37. panta pirmajā daļā minētie apstākļi.

Pieteicējs norāda, ka nav ievērots LAPK 238.[1] panta pirmās daļas 1. pants, jo diennakts laikā pēc informācijas saņemšanas – vēlākais 2006.gada 13.oktobrī, bija jāsastāda administratīvā pārkāpuma protokols vai jāuzsāk lietvedība administratīvajā pārkāpuma lietā, tādējādi, procesuālie termiņi netika ievēroti un tika nokavēti vairāk par 7 mēnešiem, jo pēdējā vēstule par pieteicēja atrašanos iespējamā interešu konfliktā tika izsūtīta 2006.gada 10.oktobrī.

Pieteicējs savu uzskatu pamato ar LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 14.jūnija spriedumu lietā nr. SKA-280/2007, ar kuru Senāts ir konstatējis, ka par pārkāpuma atklāšanas dienu ir uzskatāma diena, kurā kompetentā institūcija, tas ir, institūcija, kuras kompetencē ietilpst lietvedība lietās par noteiktajiem administratīvajiem pārkāpumiem, ir ieguvusi informāciju par attiecīgu pārkāpumu. Tādējādi par iespējamā administratīvā pārkāpuma atklāšanu jāuzskata 2006.gada 13.oktobri.

[18] LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 22. februāra spriedumā SKA-52 ([12] punkts) ir teikts, ka LAPK ir noteikti dažādi termiņi. Piemēram, protokola par administratīvo pārkāpumu sastādīšanas termiņš (LAPK 238.[1] pants), administratīvās aizturēšanas termiņi (255. pants), administratīvo pārkāpumu lietu izskatīšanas termiņi (270. pants). Tostarp LAPK 37. pants noteic administratīvā soda uzlikšanas termiņu, kas atbilstoši minētā panta pirmajai daļai parasti ir četri mēneši no pārkāpuma izdarīšanas vai, ja pārkāpums ir ilgstošs, tā atklāšanas dienas.

Atbilstoši LAPK 239. panta 7. punktam tikai šā kodeksa 37. pantā paredzēto administratīvā soda uzlikšanas termiņu, nevis jebkuru LAPK noteiktu termiņu, pārkāpums pats par sevi ir lietvedības administratīvā pārkāpuma lietā izbeigšanas pamats. Līdz ar to vienīgi LAPK 37. pantā noteiktie termiņi ir prekluzīvi termiņi, bet citi šajā kodeksā noteiktie – procesuālie – termiņi ir vērsti uz to, lai administratīvā pārkāpuma lieta tiktu izskatīta LAPK 37. pantā noteiktajos termiņos. Tādējādi, cita starpā, lietas izskatīšanas vai protokola sastādīšanas termiņa pārkāpums, ja lieta tomēr izskatīta LAPK 37. pantā noteiktā soda uzlikšanas termiņa ietvaros, pats par sevi nav pamats, lai izbeigtu administratīvā pārkāpuma lietu, tādējādi atbrīvojot personu no administratīvās atbildības. Tā kā konkrētajā lietā lēmums par administratīvā soda uzlikšanu ir ticis pieņemts LAPK 37. panta pirmajā daļā noteiktajā četru mēnešu termiņā, Administratīvo lietu departaments ir atzinis, ka LAPK 270. panta piektajā daļā noteiktā termiņa pārkāpums pats par sevi nevarēja būt pamats rajona tiesas tiesneses lēmuma atcelšanai un lietvedības izbeigšanai konkrētajā administratīvā pārkāpuma lietā.

Administratīvo lietu departaments ir arī norādījis, ka kaut arī LAPK noteikto procesuālo termiņu pārkāpums pats par sevi nav pamats lietvedības izbeigšanai, tomēr šo termiņu pārkāpums ir procesuāls pārkāpums, kura nozīme un ietekme uz lēmuma tiesiskumu jāizvērtē katrā konkrētā lietā atsevišķi.

No lietas materiāliem ir redzams, ka lietvedība administratīvajā lietā ir uzsākta, pārbaudot anonīmu 2006. gada 7. jūnija sūdzību par pieteicēja it kā pretlikumīgām darbībām (lietas pielikuma 87., 88. lapa). Pārbaudes gaitā tika konstatētas vairākas pieteicēja darbības, kas iespējams neatbilda Likuma prasībām. Lai konstatētu, vai šīs darbības ir kvalificējamas kā administratīvie pārkāpumi Likuma un attiecīgi LAPK 166.[30] panta izpratnē, KNAB bija jāievāc papildu informācija.

Kā var redzēt no lietas materiāliem administratīvā pārkāpuma protokols ir sastādīts 2007. gada 23. jūnijā (lietas pielikuma 74.-77. lapa), pamatojoties uz KNAB galvenā speciālista A.Donska 2007. gada 1. jūnija ziņojumu par administratīvā

pārkāpuma fakta konstatēšanu (lietas pielikuma 92.-94. lapa) pamata. Kā var secināt no šī ziņojuma vienīgi šajā brīdī bija savākta pietiekoša informācija par pieteicēja darbu SIA „Juridiskā koledža", lai varētu konstatēt, ka ir izdarīts LAPK 166.[30] pantā paredzētais administratīvais pārkāpums. Līdz ar to, šo dienu var uzskatīt par pārkāpuma atklāšanas dienu.

Sākotnējais lēmums par pieteicēja saukšanu pie administratīvās atbildības ir pieņemts 2007. gada 27. jūnijā (lietas pielikuma 32.-43. lapa).

Nav pamatots pieteicēja arguments, ka, pieņemot 2007. gada 27. jūnija lēmumu, tika pārkāpts APK 37. pants, jo četri mēneši kopš pārkāpuma atklāšanas dienas būtu pagājuši 2007. gada 1.oktobrī.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2007. gada 4. janvāra spriedumā lietā SKA-10/2007 ([11] punkts) ir atzinis, ka sods uzliekams noteikta termiņa ietvaros no brīža, kad tiek konstatēts (atklāts), ka persona ir izdarījusi konkrētu pārkāpumu, proti, izdarījusi darbības, par kurām ir paredzēta administratīvā atbildība. Taču, lai atzītu, ka personas konkrētās darbības, kas ir atklātas, ir administratīvais pārkāpums, iestādei ir nepieciešams ievākt ziņas, noskaidrot faktus, kas Administratīvo lietu departamenta ieskatā izdarāms saprātīga termiņa robežās.

Pat, ja uzskata, ka KNAB ir nepamatoti ilgi vākusi nepieciešamo informāciju vai nav savlaicīgi to apkopojusi un pieņēmusi lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu, lai atceltu lēmumu šāda procesuālā pārkāpuma dēļ, ir jākonstatē, ka procesuālais pārkāpums ir ietekmējis lietas izskatīšanas rezultātu. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir norādījis, ka procesuālo tiesību normu pārkāpums ir jāvērtē atkarībā no tā ietekmes uz galīgo lēmumu, tas ir, jānoskaidro minētā procesuālā pārkāpuma ietekme uz administratīvā akta saturu. Attiecībā uz privātpersonu procesuālais pārkāpums kļūst tiesiski nozīmīgs tikai tad, ja tas ietekmēja vai varēja ietekmēt administratīvā akta saturu *(sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 17.augusta sprieduma lietā Nr.SKA-386 7. un 8.punktu)*.

Konkrētajos lietas apstākļos minētais procesuālais pārkāpums lēmuma pieņemšanas procesā tiesas ieskatā neietekmē pieņemtā lēmuma tiesiskumu pēc būtības, proti, tā saturu attiecībā uz pieteicēju. Nevienā tiesību normā šāds procesuāls pārkāpums pats par sevi nav noteikts kā pamats lēmuma, ar kuru persona saukta pie administratīvās atbildības, atcelšanai (jeb personas atbrīvošanai no administratīvās atbildības).

[19] Pieteicējs ir norādījis, ka pieteicējs ar 2006.gada 25.septembra Izglītības un zinātnes ministrijas rīkojumu no 2006. gada 25. septembra ir bijis atstādināts no amata (skat. lietas pielikuma 69.lapa), līdz ar to nav atradies interešu konfliktā.

Tiesa konstatē, ka, neskatoties uz to, ka pieteicējs ir ticis atstādināts no amata, darba attiecības ar viņu Rīgas Valsts tehnikumā uz brīdi, kad pieteicējs tika saukts pie administratīvās atbildības, nav izbeigtas.

LR Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments jau iepriekš minētajā 2007. gada 4. janvāra spriedumā pēc būtības līdzīgā lietā SKA-10/2007 ([11] punkts) ir atzinis, ka gadījumā, ja darba attiecības nav izbeigtas, bet persona ir vienīgi atstādināta no pienākumu pildīšanas, interešu konflikta stāvoklis nav izbeidzies, līdz ar to KNAB pieteicēju kā valsts amatpersonu, kas joprojām atradās darba attiecībās ar valsts iestādi, ir pamatoti saucis pie atbildības. Tādējādi šis pieteicēja arguments ir noraidāms kā nepamatots.

[20] Atbilstoši APL 65. un 66. pantam, iestādei, izdodot administratīvo aktu, ir jāvērtē šī administratīvā akta izdošanas lietderības apsvērumi.

Tiesa konstatē, ka LAPK 166.[30] panta sankcija paredz, ka par šajā tiesību normā paredzēto pārkāpumu personai uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Saskaņā ar Administratīvā procesa likuma 65.panta trešo daļu atbildētājam bija jāpieņem satura izvēles administratīvais akts. Šajā gadījumā atbildētājam, izdodot šo aktu, ievērojot piemērojamā tiesību normā noteiktos ietvarus, un šajos ietvaros, pamatodamies uz lietderības apsvērumiem, bija jānosaka administratīvā akta saturs.

Piemērojot sodu, iestādei ir jāvadās no LAPK 32. panta pirmajā un otrajā daļā noteiktā, proti, sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem. Uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Tiesa konstatē, ka atbildētājs ir izdarījis lietderības apsvērumus un, nekonstatējot LAPK 33. un 34. pantā minētos atbildību mīkstinošos vai pastiprinošos apstākļus, ir uzskatījis, ka pieteicējam par izdarīto pārkāpumu ir piemērojams naudas sods panta sankcijā noteiktajā minimālajā apmērā – 50 Ls apmērā, nepiemērojot sankcijā paredzēto papildsodu.

[21] Pamatojoties uz iepriekš konstatēto, tiesa uzskata, ka ir pierādīta pieteicēja vaina administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, līdz ar to atbildētāja pieņemtais Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet piemērotais sods ir samērīgs, tāpēc Lēmums ir atstājams spēkā negrozīts.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246. – 251, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda:

D.M. pieteikumu par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka A.Loskutova 2007.gada 29.augusta lēmuma Nr.1/8338 administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/84 atcelšanu **noraidīt**.

Tiesas spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā divdesmit dienu laikā no tā sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvajā rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Spriedums sastādīts 2009.gada 16.martā.

Tiesnesis /paraksts/ Dz.Melbārdis

NORAKSTS PAREIZS
Administratīvās rajona tiesas
tiesnesis _____ Dz.Melbārdis
Rīgā, 2009.gada 16.martā